

A CSALÁD ISTEN IGÉJÉNEK FÉNYÉBEN

1.

A HÁZASTÁRSI SZERETET: ISTENT MEGJELENÍTŐ „ÉLŐSZOBOR”

SZENTATYA

„Hogyan képzeljük el Isten szeretetét? Van-e olyan konkrét valóság a világban, amely segít, hogy saját szemünkkel lássuk ezt a szeretetet? Persze, hogy van! Ez a család! Isten képe tükröződik a férfiban és a nőben, a házastársi szeretetben: ez »élőszobor«, mely megjeleníti Istent.”

„A háromságos Isten szeretetközösség, és a család az ő élő tükröződése. Megvilágosítóak számunkra Szent II. János Pál szavai: »A mi Istenünk a maga legbensőbb misztériumában nem magány, hanem család, mert birtokolja magában az atyaságot, a fiúságot és a család lényegét, a szeretetet. Ez a szeretet az isteni családban a Szentlélek.« A család tehát nem valami idegen dolog az isteni lényegtől.” (Amoris laetitia, 11.)

Pedro és Trini

Pedro: „Tudatában vagyunk annak, hogy Isten a teremtés kezdete óta egymásnak teremtett bennünket. Szerelmes vagyok Trinibe, amióta együtt járunk, és még mindig tetszik az a szenvedély, amellyel az életét alakítja.”

Trini: „Szeretem, hogy Pedro nagyon bátor, beleadja magát minden projektbe, amelyet elkezd, és nagy szenvedéllyel szenteli magát neki.”

„Lépjük át ennek a békés háznak a küszöbét, melyben a család az ünnepi asztal körül ül. A középpontban ott találjuk az apa és az anya párosát, szerelmük egész történetével. Bennük valósul meg az az őseredeti terv, melyet maga Krisztus olyan nagy hangsúllyal idéz: »Nem olvastátok, hogy a Teremtő kezdetben férfinak és nőnek teremtette őket?« (Mt 19,4) – És idézi a Teremtés könyvének parancsát: »Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, feleségéhez ragaszkodik, s a kettő egy test lesz (Ter 2,24).«” (Amoris laetitia, 9.)

Gondoljuk át!

Átlépjük otthonunk küszöbét: odabent találjuk párosunkat és szerelmünk történetét, amelyben megvalósul Isten velünk kapcsolatos terve.

Azért lettünk szerelmesek, mert megláttuk egymásban azt a szikrát, amely Isten szépségéből tükrözött valamit.

Mit ébreszt bennünk ez a kijelentés?

Látom-e még ezt a szépséget a másokban? Gondolok-e valaha is rá?

Álljunk meg egy pillanatra, és szemléljük Jézus jelenlétének misztériumát párkapcsolati szeretetünkben!

Családunkban

Nézzük meg együtt esküvői fotóinkat, emlékezzünk vissza az első pillanatokra, amikor szerelembe estünk, és osszuk meg házastársunkkal vagy családunkkal, mi az, ami szerelemre gyűjtött bennünket!

Közösségünkben, csoportunkban

A jelenlévő házaspárok/családok, kis csoportokban, osszanak meg néhány történetet kapcsolatuk kezdeteiről!

IMÁDKOZZUNK!

Magasztalunk, Urunk,
mert házastársul adtál minket egymásnak,
és szereteted élő képmásává tettél bennünket!
Add, hogy napról napra növekedjünk azon képességünkben,
hogy őszintén nézünk egymásra,
figyelmesen meghallgatjuk egymást,
az igazságnak megfelelően beszélünk egymáshoz,
hogy a befogadás, a figyelem
és a szeretet gesztusaival forduljunk egymáshoz!
Add, hogy továbbra is rá tudjunk csodálkozni
egymás szépségére! Ámen.

EGYIKÜNK SINCS MAGÁNYRA KÁRHOZTATVA

SZENTATYA

„Miből születik a család? Egy én és egy te találkozásából, egy férfi és egy nő találkozásából, akik felfedezik egymást és begyógyítják magányukat. Egyikünk sincs magányra kárhozható. Valaki másnak vagyunk teremtve, hogy a szeretet ajándéka legyen valaki számára, és hogy életet adjunk a szeretetben.”

„Ebből a magányt gyógyító találkozásból ered az életfakasztás és a család. [...] »Ragaszkodik feleségéhez, s a kettő egy test lesz« [...] A »ragaszkodás« ige a héber eredetiben mély egymásrahangolódást, fizikai és benső összekapcsolódást jelent [...]. Így nemcsak szexuális és testi dimenziójában utal a házastársi egyesülésre, hanem a szerető, önkéntes odaadásban is.” (Amoris laetitia, 13.)

Pedro és Trini

Trini: „Szeretek arra gondolni, hogy Isten eszközei vagyunk. Nagyon bízunk az ő tervében, és tudjuk, hogy az ő gondviselése segít azt megvalósítanunk.”

Pedro: „Családunk családgyház. Jelen van benne Isten szeretete. Jelen van Jézus az asztalunknál, az imádságunkban, a gyermeknevelésünkben, fájdalmainkban és örömeinkben.”

„Tudjuk, hogy az Újszövetségben szó van a »házaknál összegyűlő egyházzal« [...]. Egy család léte átalakulhatott családi egyházzá, az Eucharisztia, az ugyanazon asztalnál ülő Krisztus jelenlétének helyévé. Feledhetetlen a Jelenések könyvében leírt epizód: »Nézd, az ajtóban állok és kopogok. Aki meghallja szavam és ajtót nyit nekem, bemegyek hozzá, vele eszem, ő meg velem« (3,20). Így rajzolkodnak meg egy otthon, melynek bensejében jelen van Isten, a közös imádság és ezáltal az Úr áldása.” (Amoris laetitia, 15.)

„A család arra hivatott, hogy osztozzon a mindennapos imádságban, Isten igéjének olvasásában és az eucharisztikus közösségben azért, hogy így növelje a szeretetet, és egyre inkább a Szentlélek templomává váljék.” (Amoris laetitia, 29.)

Gondoljunk át!

Jézus élő jelenléte szeretetünkben, a házasság szentsége által, családgyházzá teszi családunkat.

Gondolkodjunk el azon, és osszuk meg házastársunkkal vagy családunkkal, hogy mit ébreszt bennünk ez a csodálatos igazság!

Családunkban

Előfordult-e, hogy magatartásom miatt házastársam magányos pillanatot élt át? Próbáljunk meg beszélni róla!

Megkérdezhetjük gyermekeinket, hogy ők is érezték-e már magányosnak magukat a családban.

Közösségünkben, csoportunkban

Mint családgyházak tudunk-e körülnézni, és meg tudjuk-e éreztetni másokkal, akik különböző okokból magányos időszakot élnek meg, hogy nincsenek egyedül, hogy elfogadjuk őket, és mellettük álunk?

Minden házaspár vagy család tegyen konkrét elhatározást arra, hogy segítséget nyújt valakinek, aki környezetében nehéz vagy magányos időszakot él meg!

IMÁDKOZZUNK!

Urunk, Jézus, dicsérünk téged,
mert jelen vagy családukbán, a mi családgyházunkban.
Kérünk, add nekünk figyelmes tekintetedet,
hogy senki se érezze magát egyedül magatartásunk miatt,
egy befogadó ölelés hiánya, egy rossz szó miatt!
Add meg nekünk azt a képességet, hogy megálljunk,
és örömmel szánjunk időt mások meghallgatására,
egy befogadó gesztusra,
az irgalom és megbocsátás valamely jelére!
Ámen.

3.

A HITELES SZERETET MINDIG TERMÉKENY

SZENTATYA

„A házaspár termékenysége az Istenben működő szeretet dinamizmusának, Isten teremtő aktusának a képe. A termékeny szeretet, az életadó szeretet Isten bensőséges valóságainak szimbóluma. Valahányszor egy gyermek megfogam, a férfi és a nő együtt teremtenek Istennel, egy Fiút adnak Istennek, aki közreműködik ebben a szeretetben. Ezért minden emberi élet egyetlen, értékes, és kötelességünk megvédeni.”

„A szerető és életet fakasztó emberpár az igazi élő »szobor« (nem kőből vagy aranyból készült képmás, amelyet a tízparancsolat tilt), mely képes megjeleníteni a teremtő és üdvözítő Istent. Ezért a termékeny szeretet Isten benső valóságainak szimbóluma lesz [...]. Egy emberpár nemzőképessége az út, amelyen keresztül kibontakozik az üdvösség története. Ebben a megvilágításban a pár termékeny kapcsolata képmássá válik Isten misztériumának felfedezéséhez és leírásához.” (Amoris laetitia, 11.)

Pedro és Trini

Pedro: „Tudatában vagyunk annak, hogy Isten adta nekünk gyermekeinket, de ők nem a mi tulajdonunk. A mi feladatunk az, hogy segítsük őket küldetésük teljesítésében, eredendő élettervük megvalósításában.”

Trini: „Továbbadjuk a hitet egymásnak, a szülők a gyerekeknek és a gyerekek a szülőknek. A szülők Isten atyaságát közvetítik, a gyermekek pedig megtanítanak bennünket arra, mit jelent gyermeknek lenni.”

„A Biblia a családot a gyermekek katekézise helyének is tekinti. [...] »Amit hallottunk, amit megismertünk, s amit őseink beszéltek el nekünk. Nem titkoljuk el fiaink előtt, hanem hirdetjük a jövő nemzedéknek. Az Úr dicső tetteit, erejét, és a csodákat, amelyeket művelt. [...] Aztán ők kelnek fel, és tovább hirdetik gyermekeiknek« (Zsolt 78,3–6). Ezért a család az a hely, ahol a szülők válnak gyermekeik számára a hit első tanítóivá. Személytől személyig tartó »kézműves« feladat ez: »Ha fiad a jövőben megkérdez, [...] ezt feleld neki...« (Kiv 13,14).” (Amoris laetitia, 16.)

„Az evangélium arra is emlékeztet, hogy a gyermekek nem a családok tulajdonai, hanem megvan a maguk személyes életútja. Ha igaz, hogy Jézus példaként áll előttünk a földi szülei iránti engedelmességével, mert alávetette magát nekik (vö. Lk 2,51), úgy igaz az is, hogy ő megmutatja: a gyermek életre szóló választása és keresztény hivatása elszakadást követelhet azért, hogy megvalósítsa az Isten országáért vállalt odaadását.” (Amoris laetitia, 18)

Gondoljuk át!

Gyermekeink, természetes és lelki gyermekeink, Isten ajándékai. Ő bízta ránk őket, hogy az ő gyermekeiként neveljük őket. Mit jelent ez számunkra konkrétan?

Tudatában vagyunk ennek?

Családunkban

Gondolkodjunk el házastársunkkal, majd a családban azon, hogy az Úr miként tett bennünket termékenyvé ezekben az években!

Közösségünkben, csoportunkban

„Termékeny az istenfélő ember” (vö. Zsolt 128,1–6).

A zsoltáros nemcsak a test szerinti gyermekekre utal, hanem mindazokra a gyermekekre, akiknek minden házaspár életet adhat a Szentlélek szeretetében.

Gondolkodjunk el, mit jelent családunk számára termékenynek lenni abban a közösségben, amelyhez tartozunk!

Mit teszünk azért, hogy ezt a termékenységet mindennap a gyakorlatban is megéljük?

Hogyan állunk mások és a közösség szolgálatába?

IMÁDKOZZUNK!

Názáreti Szent Család,
ébreszd fel társadalmunkban
a család szent és sérthetetlen jellegének tudatát,
hiszen a család felbecsülhetetlen és pótolhatatlan érték!
Legyen minden család
jóságot és békét árasztó befogadó otthon
a gyermekek és idősek,
a betegek és magányosak,
a szegények és rászorulóik számára!
Ámen.

(Ferenc pápa, Családszinódus, 2013. október 27.)

4.

ISTEN MISZTÉRIUMA TÜKRÖZŐDIK A CSALÁDBAN

SZENTATYA

„A családban Isten misztériuma tükröződik: ez családi szeretet, az Atya és a Fiú közötti szeretetközösség. Bátran és derűsen éljetez meg minden családi kihívást, legyen az szomorú vagy izgalmas! Vessétek szívetekbe Istennek a mindennapi élet minden pillanatában elrejtett csodás tetteit, és elmélkedjétek róluk szívetekben! Isten szeret bennünket, és minden a javunkat szolgálja, ha Istent keressük.”

„Isten szava nem elvont tételek sorozata, hanem útítárs, a válságon vagy fájdalomon átmenő családok számára is, és megmutatja nekik az út célját, amikor Isten »letöröl a szemükről minden könnyet. Nem lesz többé halál, sem gyász, sem fájdalom« (Jel 21,4).” (Amoris laetitia, 22.)

„A hitnek, a szeretetnek, a kegyelemnek és az elköteleződésnek, az emberi családnak és az isteni Háromságnak a látásmódjával szemléljük a családot.” (Amoris laetitia, 29.)

„Akárcsak Mária, [a családok] is buzdítást kapnak, hogy bátran és belső békével fogadják családi életük szomorú és lelkesítő kihívásait, Isten csodálatos tetteit pedig őrizték meg szívében, s elmélkedjenek róluk (vö. Lk 2,19.51). Mária szívének kincsestárában ott van összes családnak minden egyes története. Ezért tud segíteni mindezek értelmezésében, hogy a családok felismerjék Isten üzenetét saját történetükben.” (Amoris laetitia, 30.)

Gondoljunk át!

Gondoljunk vissza, mennyi nehézséggel kellett szembenéznünk házaspárként és családként, és hogyan volt jelen Isten ezek között a nehézségek között!

Családunkban

Hitvestársként és családként képesek vagyunk-e meglátni Isten jelenlétének jeleit, nemcsak a nagy kihívásokban, hanem mindennapi életünkben is?

Hogyan és hol tapasztaltuk meg ma Isten jelenlétét?

Közösségünkben, csoportunkban

Minden házaspár/család ossza meg, hogy a nehézségek, az időhiány, a kötelezettségek ellenére hogyan sikerül ápolniuk a kapcsolatot Istennel mindennapi életükben!

Minden házaspár/család fogalmazzon meg magának egy apró napi feladatot, amellyel felidézi Jézus jelenlétét saját családgyházában!

IMÁDKOZZUNK!

Szűz Mária, gyengéd feleség és édesanya,
neked szenteljük és szepőlten szívedre bízunk az összes családot.

Hozz nekik békét, egységet, szeretetet és megbocsátást!
Támogasd a nehéz helyzetben lévő családokat,
és szíved erejével egyesítsd a szétszakadt családokat!
Oltalmazd a születő életet,
és add meg az anyaság örömét azoknak, akik vágnak rá.
Vezesd gyermekeinket, hogy megőrizzék az Úrba vetett hitet
és az otthonuk iránti szeretetet!
Segítsd azokat, akiket betegség sújt, szenvedés gyötör,
csalódás vagy magány tesz próbára!
Segíts, hogy mindenkinek legyen munkája és mindennapi kenyere!
Te légy erőnk a mindennapi küzdelmekben,
és esd ki számunkra Istentől áldásának kegyelmét
és hitünk növekedését!
Ámen.

Családi szeretet: hivatás és az életszentség útja

Mennyei, Szent Atyánk, itt állunk előtted,
hogy dicsérjünk téged és hálát adjunk neked a család nagy ajándékáért.

Imádkozunk hozzád a házasság szentségében megszentelt családokért,
hogy mindennap újra felfedezzék a kapott kegyelmet,
és mint kicsiny családgyházak
tanúságot tudjanak tenni jelenlétedről
és Krisztusnak az Egyház iránti szeretetéről.

Imádkozunk hozzád azokért a családokért,
amelyek nehézségeken, szenvedésen, betegségen
vagy csak általad ismert megpróbáltatásokon mennek keresztül:
támogasd őket,
és add, hogy felismerjék a megszentelődésnek azt az útját, amelyre hívod őket,
hogy megtapasztalhassák végtelen irgalmadat,
és új utakat találjanak a szeretetben való növekedésre.

Imádkozunk hozzád a gyermekekért és a fiatalokért,
hogy találkozhassanak veled,
és örömmel válasszák azt a hivatást, amelyet kigondoltál számukra;
imádkozunk hozzád a szülőkért és a nagyszülőkért, hogy tudatában legyenek annak,
hogy ők a te atyai és anyai szeretetednek a jelei a gyermekeiről való gondoskodásban,
akiket testben és lélekben rájuk bízol;
és imádkozunk hozzád a testvériség megtapasztalásáért,
melyet a család a világnak ajándékozhat.

Add, Urunk, hogy minden család meg tudja élni
életszentségre szóló hivatását az Egyházban,
főszerepet vállalva az evangelizációban,
az élet és a béke szolgálatában,
közösségekben a papokkal és minden életállapottal.

Áldd meg a családok világtalálkozóját!
Ámen.

(A Családok X. Világtalálkozójának [Róma, 2022. június 22–26.] imája)

(Fordította: Tózsér Endre SP)